

SOKOLSKÝ VĚSTNÍK

T Ě L O C V I Č N Á J E D N O T A " S O K O L " V S Y D N E Y

Číslo: 9.

Ročník III.

Září 1959.

28. říjen

se blíží. A s ním vzpomínka na ten první r. 1918. Na den v mém tehdejší životě nejkrásnější a nejpamátnejší. Bylo mi tehdy 19 let. Přijel jsem toho rána do Prahy v modrošedé uniformě četaře aspiranta propuštěného z táborové nemocnice v Milovicích na tříměsíční zdravotní dovolenou. Z nádraží Severo - Západní dráhy později Denisova zamířil jsem na kvesturu právnické fakulty naproti Stavovskému divadlu dát se tam zapsat. Bylo před polednem a já právě vycházel z kanceláře kvestury, když tu náhle otevřenými okny z ulice bylo slyšet vzrušené hlasy a výkřiky stále rostoucí a se množící. A už se řítí po schodech nahoru student a volá: "Lidi, na Václavském náměstí se něco děje." Pádím tedy Haviřískou ulicí na Příkopy, tam stojí nehybně dlouhatánská řada vozů elektrické dráhy, na chodnících panuje nezvyklý ruch, kdekdo spěchá, mnozí utíkají, zkrátka všichni mají namířeno na Václavské náměstí. Tam u budovy "Národní Politiky" kupí se dav před černou tabulí a když se k ní konečně proderu, čtu slova napsaná bílou křídou, slova, která nikdy nezapomenou: "Rakousko-Uhersko právě kapitulovalo. Fronty armád ústředních mocností v Itálii a Soluně se shroutily, Rakousko-Uherská armáda v rozkladu, císař Karel se poděkoval. Čeští a jihoslovanští poslanci ve vídeňském parlamentě provolali zřízení samostatného Československa a Jugoslaviie. Ať žije svobodný stát Československý!" Sním nebo bdím? Je tohle možné? Ale lidé kolem mne si už počínají jako smyslu zbavení, jásají, třeští, pláčí radostí, navzájem se objímají, vojáci strhují s čepic rakouské orly, klobouky a čepice letí vysoko vzhůru nad hlavy, ano, ano je to pravda - jsme s v o b o d n í ! A hle už tu od sochy svatého Václava pochoduje za zvuku "Proč bychom se netěšili" vojenská hudba, před ní a za ní ne stovky, ale tisíce šťastných novopečených, jásajících občanů dnes zrozeného samostatného státu Československého. Jako dnes vidím, jak nesou na ramenou našeho starého protirakouského rebelanta, populárního písničkáře, všemi milovaného Karla Hašlera. Zatím co jásaní nemá konce, vyšla zvláštní vydání novin, které jdou na dračku, Praha je prostě opilá nadšením a výbuchy radosti, které nelze popsat, ani - zapomenout. A už se objevují a množí sokolské kroje bratří, kteří nastupují bleskově strážu u všech důležitých budov úředních a vojenských, spojují a mostů, aby se předešlo škodám a sabotážím, neboť v Praze byly silné posádky vojska maďarského a jinonárodního. A když jsem téhož večera odjížděl z Prahy do rodného Jičína, tonula Praha v moři praporů červenobílých a červeně - modrobílých. Všechny stanice ať měst nebo vesniček hýřily záplavou květin a zase praporů, z oken vlekli hleděl jsi v pohnutí na dům od domu, na chatu k chatě zkrátka na každé lidské obydlí prapory a zelení vyzdobené.

Ve vlaku nálada vládla jak jsem ji nikdy před tím nezažil, každý, kdo použil slova pane nebo paní, byl ihned upozorňován rozdváděnou mládeží, že tohle se už neríká a říkat nebude, teď už že platit bude jen republikánské: občane a občanko. Ano, takhle se začínalo těch dvacet šťastných let samostatného a svobodného Československa..... A já se těším na blížící se oslavu památného dne právě stručně vzpomenutého a vy všichni přijďte do jednoho mezi nás jako šli vaši dědové a rodiče uvítat a slavit největší svátek národa a státu náš 28. říjen roku 1918.

Na zdar!

H. Polesý.

- oooOooo -

DOBROU NOC. PEDRO.....

Jen několik lidí vědělo, že se jmenuje Arnošt H á j e k . Nevím, jak k tomu Pedrovi přišel. Vždycky veselý, červenolící s šviháckým Menjouovským knírkem a jiskrnými očima. Nikdy bych mu nehádal 49 let. Znal jsem ho téměř od prvních dnů v Australii.

Hodně se změnilo za těch deset let v Australii. I my jsme se změnili. I Pedro se změnil.

Před deseti lety si Pedro odbyval dvouletý kontrakt v Holding campu (tábor pro novovělečné příslušníky rodin) v Parkesu asi 300 mil západně od Sydney. Co měl ten chlapec tenkrát energie a chuti do života!!

Za svoji práci pomocníka v kuchyni moc peněz nedostával a přece byl první, který měl svoje auto! Vzpomente si tenkrát..... Všichni vyhladovělí z Německa, mizerné oblečení, neznalí poměrů, a Pedro měl auto! Dnes bychom za takový automobil nedali ani penny, nejelo to už druhý den, ale bylo to AUTO! Spravil jej pomocí ostatních, kteří něco o autech věděli, nabarvil a vyzdobil a - auto jezdilo. Za přiměřenou cenu odvážel do města Parkesu (asi 5 km) lidi z campu nakupovat a konkuroval místnímu autobusu.

Na autě však neustala jeho čilá podnikavost. Koupil si ledničku a prodával kostky ledu, že lednička nestačila. Tři penny kostka. Dovedete si představit Evropany v australském létě v barácích z rolovaného plechu, který je horký, že dotknete-li se jej, spálíte se? Na pití hnědou, teplou a páchnoucí vodu, která byla jediné k dispozici při nedostatku peněz na něco lepšího?

Pedro dále snil, jak bude vyrábět po skončení kontraktu tlačenků, salámů a podobné, tehdy v Australii neznámé lahůdky. Vyrobil vzorky a české osazence tábora počastoval - na ochutnání.

Vždycky jsem si myslíval, že Pedro bude jeden z nejčinnějších, nejúspěšnějších a nejbohatších našich krajanů. Nebyl.... Když zemřel, zbylo po něm auto (ovšem ne to první) a něco málo osobních věcí. A to ještě zabrala vláda na krytí výloh s pohřbem. Srdeční mrtvice při jízdě autem bezbolestně skončila život jednoho z těch stovek osamělých svobodných chlapců, kteří sem přišli plni nadějí a chuti do života....

Ještě, že jsme se aspoň o jeho smrti dověděli v čas, aby naše jednota se s ním u hrobu ústy bratra Haramula a slzami našich sester rozloučila.....

Dobrou noc, Pedro.....

H.M. Kabát, vzdělavatel.

WARATAH

10. října

festival 1959.

Bratři, sestry, dorostenci, dorostenky - žactvo!

V sobotu dne 10. října tohoto roku vyvrcholí slavnost Waratahu průvodem jehož se zúčastní všechny národnostní skupiny žijící zde v Sydney. Také naše sokolská jednota se jej zúčastní. Věřím, že způsobem důstojným - takovým, že na tuto příležitost budeme moci vždy s hrdostí vzpomínat. S p o l é h á m s e n a vás bratři a sestry, že přijdete v plném počtu na seřadiště, které jsem vám na níže uvedeném plánu vyznačil.

Na zdar! J. Křepela, starosta.

Sraz: V sobotu dne 10. října t.r.

Hodina: V 11.30 hod. dopoledne.

Místo srazu: DOMAIN u východu na straně kde je St. Mary's Cathedral. Viz místo vyznačené na plánu.

Ústroj: Muži - cvičební úbor - t.j. šponovky, tričko opatřené sokolským znakem, černé cvičky, čepice. Přijďte ve cvičebním úboru i když nemáte čepice, přiznaky nebo černé cvičky.
Ženy: Modré skládané sukně, bílá blůzka, červený pásek, bílé ponožky a bílé tenisky.

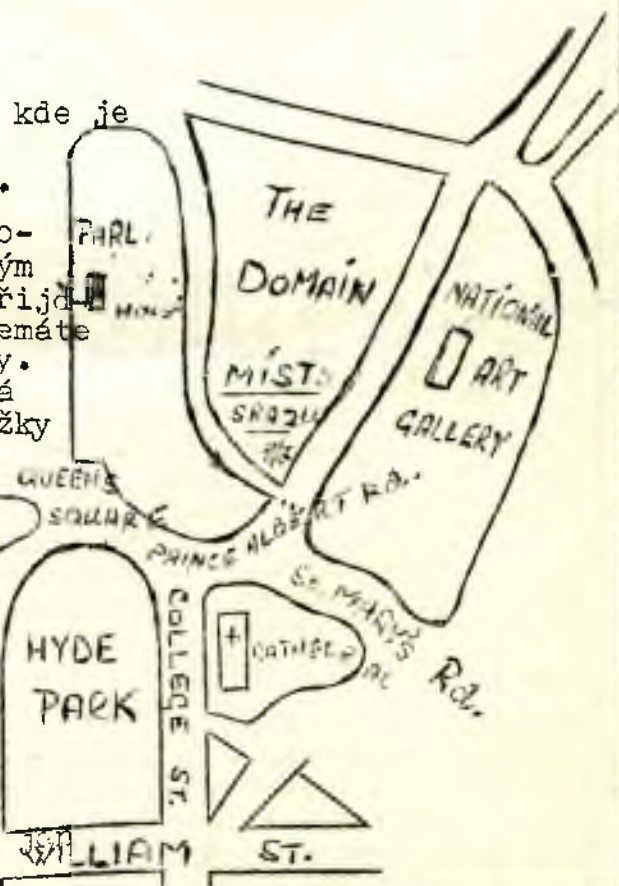
Dorostenci: Červené trenýrky, bílé tričko, bílé tenisky.

Dorostenky: Slavnostní kroj.

Žáci a žačky: V normálních cvičebních úborech v jakých chodí do cvičení. Všichni bílé ponožky a bílé tenisky.

Poznámka: Muži - červené pásky - kdo jej nemá - přijde bez pásku.

Důležité upozornění: Parkovati se může v parkovišti v Domain. To se týká ovšem členů v cvič. úborech nebo krojích.

CO MUSÍME VĚDĚT. (pokračování)

V roce 1897 vznikly v Čechách dělením žup v Praze župa Jungmannova a župa Budečská, na Moravě župa Jiřího a Moravskoslezská. Z předsednictva ČOS odešli bratr Gustav Lorenc, jenž změnil místo pobytu, a bratr Kubiš. Za ně byli zvoleni bratři Eduard Waraus, František Mašek a Václav Kukan. Při České obci sokolské byl založen Národní základ pro podporu jednot ohrožených, jehož prvním penízem, daným mu do vínku, bylo 200 zlatých, darovaných Sokolstvu Výborem pro pořádání národopisné výstavy za uspořádání živé hry šachové v rámci výstavy a na její účet.

Svazem byla také zavedena povinnost cvičitelů, činovníků a jednot vlastnit určité spisy, prohlášené za povinné. Pro činovníky byl to "Rádce sokolský", pro cvičitele příruční kniha sokolského tělocviku, Klenkovy "Hry", Kožíškovy "Různosti" a dr. Ploce "První pomoc". Pro jednoty byly to přeložené spisy dr. Langrange "O tělocviku dospělých", dr. Schmidta "Fysiologie tělocviku" a knížka "O soustavě sokolské".

Výbor ČOS zreorganisoval technický odbor tak, že měl sestávat napříště z náčelníka a jeho náměstka (kteří byli v předsednictvu ČOS) a ze šesti členů, kteří jimi měli zůstat až do odvolání. Určovalo je předsednictvo. Podle této zásady sestavený technický odbor tvořili: JUC J. Vaníček jako náčelník, J. Klenka jako náměstek a členové: Rudolf Bílek, Gustav Fejfar, Vladimír Müller, Augustín Očenášek, Václav Švácha, Josef Zápotocký. Výbor také zrušil nošení šerp cvičitelských a ustanovil, že šerpy přísluší jen župnímu starostovi a náčelníku. V jednotách měli mít cvičitelé jen sponky na rameni a náčelník trubku. Pro všechny jednoty bylo uloženo cvičiti ženy a dorost. Konečně bylo usneseno založiti i ústřední sokolskou kancelář.

Rok 1898 byl především ve znamení slavností Palackého, které se konaly 16. - 18. června v Praze a 13. - 16. srpna v Hodslavicích. V Praze se zúčastnilo Sokolstvo velkého průvodu 1750 členy v kroji a odpoledne uspořádalo veřejné cvičení. Došlo však jen ke cvičení prostných 847 cvičenci. Ostatní zmařil dešť a po něm již jen vystoupila poprvé sokolská jízdá. V tomto roce se také poprvé vynořily tři otázky jež tak dlouho Sokolstvo zaměstnávaly. Byla to zejména otázka organizace žen v Sokole, pro niž již tehdy se navrhovalo dvojí řešení: buď úplná závislost na jednotách anebo úplná samostatnost. Výbor ČOS tehdy rozhodl, že ženy mají míti vlastní samosprávu v rámci jednot. Druhou otázkou, jejíž řešení vyžádalo si rovněž řady let, bylo tehdy zahájené jednání o spojení obou Obcí v jednu a o přeměnu Svazu ve Svaz slovanského Sokolstva.

Třetí otázka, která se tu poprvé objevuje jen jako skromný návrh na zřízení ústřední tělocvičny v Praze, je počátkem usilování o dnešní Tyršův dům. Slavnosti Palackého v Hodslavicích byly příležitostí k prvnímu zájezdu Sokolstva z Čech na Moravu. Šlo při nich o víc než o uctění památky Palackého, což se stalo před tím důstojně již v Praze, neboť tyto pouti či výlety, několikrát opakované v pozdějších letech, vedly k vzájemnému poznání a pochopení a k opravdovému vnitřnímu spojení Sokolstva z Čech a Moravy. První tento výlet směřoval do Valašského Meziříčí, Hodslavic, Trenštátu pod Radhoštěm a na Radhošť.

Upravil: J. Křepela.

OSLAVA 28. ŘÍJNA.

bude se konat v sobotu dne 24. října 1959 v Community Centre společně s Čsl. nár. sdružením v Sydney za spolupráce Umělecké Besedy a všech tělocvičných složek jednoty. Z v e m e k účasti celou československou krajauskou veřejnost. Chceme dokumentovat, že pro nás 28. říjen zůstává symbolem svobody a demokracie a že žijeme stále těmi ideály, kterými jsme se zrodili.

oooOooo

III. SOKOLSKÉ ŠIBŘINKY.

Jak vzrůstá obliba sokolských podniků v Sydney prokázaly nejlépe poslední Šibřinky, konané 26. září, které byly nejúspěšnějším podnikem který jednota vůbec kdy pořádala. Přítomno bylo přes 400 hostů a nálada byla od prvních hodin taková, že když měla začít půlnoční scéna, návštěvníci se tak bouřlivě bavili, že pořadatelé od ní byli nuceni ..upustit. Z hostů sestavená porota k ohodnocení masek rozhodla: první cenu čtyřčlenné skupině masek "Staropražských měšťanů", druhou cenu paní "Muckenschnablové" a třetí "Hrbatému katovu pomocníku". Byli odměněni tak hodnotnými cenami, že se jim masky výhrami zaplatily.

Tombola letos byla rovněž nejbohatší z dosud konaných a byla věnována následujícími bratry sestrami a firmami: (abecedně, fa. Anna Studio, br. Černý, br. Dr. Ebner, fa. Europex, br. Fiala, bratři Gilečákové, fa. Hartmann, br. Havelka, br. Holeček, p. Hrouda, p. Hünlich, fa. Iris, fa. Jarovita, ses. Kutěnová, ses. Macháčková, ses. Pospíšilová, br. Ing. Reif, pan K. Rodný, pan Roh, br. Šamánek, Mr. G.E. Tidbury, br. Tolar a br. Vanha.

Výbor jednoty všem dárcům a všem bratrům a sestrám, kteří se o úspěch Šibřinek zasloužili touto cestou co nejsrdečněji děkuje.

H.K.

oooOooo

FOND SOKOLOVNY.

I přes značné zaneprázdnění členstva jednoty přípravou Šibřinek a oslavy 28. října nezapomínáme na "CIHLY". Po 100 kusech "cihel" si v minulém měsíci zakoupili bratři dr. Hlaváč a Jonák. Po padesáti kusech br. Vitáček (fa. Farovita), br. Fišer, br. Vavroš, br. Chobocký (fa. Europex), br. Prexl, br. Baxant a br. Vanha. Bratr Tesař věnoval dar £ 10/-/-.

Bratr Haramul opět vyzývá členy výboru, aby si vyžádali od těch, kterým vydali bloky, aby od nich vyzvedli bloky neprodané a peníze za prodané. Na poslední schůzi bylo hovořeno o větších částkách, které v nejbližších dnech budou na Fond odevzdány. Prozatímní stav Fondu ku dni 1. října je £ 525/5/5.

K U P U J T E " C I H L Y " - S T A V Í T E T Í M
S O K O L O V N U .

ZPRÁVY OSOBNÍ.

Dne 20.8.1959 opustil Australii jeden ze "staré gardy" naší jednoty dr.František Kříž. Byl pokladníkem, pak jednatelem v době, kdy jednota nevyvíjela činnost a vlastně jediným s bratrem Hoberlantem, kteří udržovali jednotu aspoň na papíře. Nezapomeneme, že byl br. dr. Kříž jedním z těch dvanácti, jejichž iniciativou v roce 1957 činnost jednoty byla obnovena a po první údobí jejím jednatelem. V nynějším výboru měl funkci administrativního jednatele. Jednota se s br. Křížem loučí touto cestou a přeje mu v Americe více štěstí a úspěchu, než měl v Australii.

oOo

4. října odjela do Ameriky rodina bratra Jílky. Všichni, br.Jílka, ses. Jílková a dorostenci Eda a Jarka byli pilnými cvičenci a horlivými Sokoly. Br.Jílka byl knihovníkem v minulém funkčním období a velmi svědomitým. Nikdy nám nevymizí z paměti jak svědomitě do každého cvičení nosil na rameni v bedničce naši knihovnu. Na cvičení 28.září se s rodinou rozloučili před šikem br. starosta a náčelník a na památku jim byla dána jednotou ručně malovaná mísa na ovoce, (Eda dostal na rozloučenou od dorostenců - hoble).

Jílkovi, nezapomeňte na nás a buďte se těšit na vaše dopisy o úspěších, které vám samozřejmě všichni přejeme v zemi mrakodrapů!

ooOoo

UPOZORNĚNÍ.

SPORTOVNÍ KOUTEK se nám do dnešního čísla nevešel, prosíme o prominutí. Výsledek semifinále basketbalového turnaje bude v příštím čísle.

Redakce.

POZOR! 28. Říjen **POZOR!**
slavíme dne 24. října v Community.

ZE SOKOLA SYDNEY.

+ Oznamujeme radostnou zprávu, že jsme dostali dva balíky knih a brožur od br.Dr.Hřebíka z Ameriky. Děkujeme, jistě jménem všech dr.Hřebíkovi a všem, kteří mu tento dar umožnili.

+ Br.Baxant věnoval jednotě darem deset liber a br.Kosař £ 4. Děkujeme.

+ 1.října byly zvýšeny téměř o 50% poštovní poplatky. Tím se nám náklady na vydávání Věstníku zvýšily takovou měrou, že apelujeme na ty, kteří jej dostávají, aniž by nám jakýmkoliv způsobem přispěli (členstvím, svojí návštěvou našich podniků, dary a p.) na úhradu režie spojené se zasíláním aby nám aspoň menší obnos zaslali.

+ Dne 28.listopadu v Maccabean Hall pořádáme MIKULÁŠSKOU ZÁBAVU.

+ O týden později 5.12. v COMMUNITY CENTRE tradiční Mikulášská nadílka všem Československým dětem v Sydney.

+ Valná hromada Sokola Sydney se bude konat v polovici prosince t.r.

+ Sportovní odbor potřebuje nové sportovce! Kdo máte zájem o košíkovou, házenou stolní tenis a pod. přihlašte se ve cvičení. Bylo by škoda, kdyby náš S.O. musel zastavit svoji skutečně dobrou činnost pro nezájem.

+ Generální zkouška programu slavnosti 28.října se koná v pátek večer 23.října v Community Centre.

CVIČÍ SE: Každé pondělí od 7-8 hod. Žactvo, od 8-9.15 členstvo a dorost, pak do 10 hod. sporty v Girl's High School, Fort St., vedle Harbour Bridge, proti Observatoři.

ADRESY:

Starosta: J.Křepela, 43 Mons Str. Lidcombe, - tel. YX 7874.

Jednatel: Ing.M.Doležal, 400 Bourke St., Sydney.

Redaktor: H.M. Kabát, 95 Wattle St. Punchbowl, N.S.W.
Tel. UY 2902.